

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8C/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121201406
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121201406.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu: F. Č., I.. XX.XX.XXXX, Z. Z.Ž. XX, XXX XX, právne zastúpeného: JUDr. Zdeňka Vokálová, Hlavná 61, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Račianska 71, 813 11 Bratislava, za účasti intervenienta na strane žalovaného: JUDr. Rudolf Krutý PhD., súdny exekútor, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, právne zastúpeného: LÖWY & LÖWY s.r.o., Slowackého 56, 821 04 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca j e p o v i n n ý nahradíť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

III. Žalobca j e p o v i n n ý nahradíť intervenientovi na strane žalovaného trovy konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 17.2.2021 domáhal o náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej súdnym exekútorom pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu vo výške 10.000,- €.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že proti žalobcovi bolo nezákonne vedené exekučné konanie na základe poverenia č. 5104 059840 zo dňa 07.09.2010 vydaného Okresným súdom Bratislava IV. Na základe predmetného poverenia mu bola nezákonne zrazená aj suma vo výške 1.738,- €. Voči žalobcovi bola zastavená exekúcia až dňa 16.07.2019 uznesením Okresného súdu Bratislava IV., sp.zn. 15Er/2829/2009. Z jeho odôvodnenia plynie, že exekúcia bola vedená proti povinnému na "základe nevykonateľného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydané ha podklade neplatnej rozhodcovskej doložky (zmluvy o pôžičke z 18.05.2004 a VOP). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.08.2019. Z vyššie uvedeného nepochybne plynie, že exekúcia nemala byť voči žalobcovi vôbec vedená, poverenie nemalo byť vydané a celé exekučné konanie bolo vedené neoprávnene, čo muselo byť zrejmé aj súdnemu exekútorovi. Súdny exekútor bol najneskôr počnúc 01.06.2010 povinný postupovať v zmysle ustanovenia § 57 ods. 4 Exekučného poriadku. Keďže nepredložil jeho exekučný spis exekučnému súdu za účelom rozhodnutia o zastavení exekúcie, svojím nesprávnym úradným postupom mu spôsobil ujmu a zasiahol do osobnostných práv. Jeho nečinnosť - nesprávny úradný postup plynie priamo z obsahu exekučného spisu, kde absentuje jeho snaha zabrániť vedeniu nezákonnej exekúcie, napriek nesprávne vydanému povereniu zo strany exekučného súdu. Na dôvažok súdny exekútor ako predstaviteľ verejnej moci, za ktorého činnosť (s výnimkou prípadov, kedy prevažuje výkon jeho činnosti ako slobodného povolania) zodpovedá štát v príkaze na odblokovanie účtu uviedol meno o inom povinnom, preto k odblokovaniu účtu nedošlo, čo predĺžilo nezákonný zásah do práv

žalobcu. K odblokovaniu došlo až dňa 13.01.2020, pričom exekúcia bola právoplatne zastavená už 15.08.2019.

3. Je všeobecne známe, že exekúcia zasahuje do života ľudí. Obzvlášť ťažko zasiahne do života, ak je vedená nezákonne a povinný márne čaká, spolieha sa na ex offo súdnu ochranu, na ktorú sa štát zaviazal a súdnemu exekútorovi plynula priama povinnosť predložiť vec súdu, ak mal pochybnosti o zákonnosti exekúcie a bol povinný túto ochranu poskytnúť. Predmetná exekúcia sťažovala život žalobcu do dlhú dobu 11 rokov. Nezákonnosť vedenia exekúcie je preukázaná vyššie uvedeným uznesením exekučného súdu a nesprávny úradný postup súdneho exekútora je nepochybne daný. V priamej príčinnej súvislosti s uvedeným bola spôsobená mne ako žalobcovi ujma. Nemajetková ujma v živote žalobcu spočívala v sťaženi bežného života už len tým, že došlo k zablokovaniu jeho účtov, bežné platby boli ohrozené, dlhodobý bol vedený v registri exekúcií ako neplatič, čo mu sťažilo finančnú situáciu, keďže takýto zápis ho poškodil pri posudzovaní bonity v bankách. Všetky tieto okolnosti mali za následok nič iné len frustráciu, stres. Ak by si súdny exekútor splnil zákonnú povinnosť v zmysle ust. § 57 ods. 4 Exekučného poriadku, exekúcia mohla byť dávno zastavená a minimalizoval by tým spôsobenú ujmu na rodinnom, osobnom i pracovnom živote žalobcu. Nezákonné exekúcie a s nimi priamo spojené prieťahy a nesprávny úradný postup súdneho exekútora sa výrazne negatívne dotkli jeho rodinného, osobného i pracovného života. Pokiaľ ide o rodinný život, vzťahy, ktoré mal, stroskotali aj z dôvodov, že žiadna nechcela pokračovať vo vzťahu potom, čo sa dozvedela, že má viacero exekúcií. Rodinný život bol zasiahnutý aj tým, že bol nútený odísť zo Slovenska, pracovať v zahraničí a ostať tam dlho na to, aby zvládol splácať nezákonne vedené exekúcie. Tým, že bol vedený ako neplatič, nebolo možné zaobstarať si vlastné bývanie, úver by mu banka neposkytla. Všetky tieto okolnosti, stres, frustrácia, beznádej v živote ho viedli k jeho pokusu o samovraždu.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť.

5. Uviedol, že je sporné, či nárok uplatnený žalobcom je nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. alebo nárokom na ochranu osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, čo má podstatný význam napríklad aj pre posúdenie pasívnej vecnej legitímácie žalovanej. Ten totiž v prípade nároku uplatneného z titulu ochrany osobnosti pasívne vecne legitimovaným subjektom nie je. Ďalej uviedol, že žalobca v konaní o nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nesie dôkazné bremeno, keďže je povinný preukázať všetky skutočnosti odôvodňujúce priznanie nároku na náhradu škody, t. j. preukázať splnenie zákonných podmienok vzniku nároku. Nie je zrejmé, na základe akého titulu sa žalobca domáha náhrady nemajetkovej ujmy (či ide o nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, v čom spočíva nezákonnosť a kedy k zásahu malo dôjsť), ale ani to, ktorý orgán verejnej moci mal žalobcovi tvrdenú ujmu spôsobiť (súd, exekútor). Označením viacerých titulov žalobca sám spochybňuje existenciu príčinnej súvislosti medzi konkrétnym titulom a nemajetkovou ujmu. Žalobcom predložená žaloba je tak zmätočná a nejasná, nakoľko neobsahuje presné vymedzenie, ktorý zásah mal žalobcovi spôsobiť akú ujmu.

6. Ďalej uviedol, že je to práve žalobca, ktorý je povinný preukázať vznik ujmy, ktorá je v zmysle konštantnej judikatúry považovaná za ujmu vzniknutú v inej, ako majetkovej sfére poškodeného. Žalovaný zastáva názor, že žalobcove tvrdenia obsiahnuté v predloženej žalobe, žiadnym spôsobom nepreukazujú vznik nemajetkovej ujmy. Žalobe použité vyjadrenia majú čisto všeobecný charakter a žiadnym spôsobom nepreukazujú dôvodnosť peňaznej satisfakcie. Žalobca vo svojej žalobe poukazuje aj na svoj zhoršený zdravotný stav, ktorý preukazuje potvrdením o hospitalizácii žalobcu. Žalovaný musí poukázať na to, že škoda na zdraví zakladá osobitý nárok. Pre uplatnenie prípadného nároku na náhradu škody na zdraví je potrebné postupovať v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaný má za to, že žalobca neuniesol ako bremeno tvrdenia, tak dôkazné bremeno, nakoľko nepredložil ani jeden relevantný dôkaz preukazujúci vznik nemajetkovej ujmy a ani opodstatnenosť požadovanej výšky jej náhrady.

7. Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu je zákonom vyžadované kumulatívne naplnenie viacerých predpokladov. Jedným z týchto predpokladov je aj príčinná súvislosť medzi nezákonným zásahom (nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom) a vznikom škody. Žalovaný má za to, že z tvrdení žalobcu nie je možné ustáliť existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi ním tvrdeným nesprávnym úradným postupom/nezákonným rozhodnutím a vznikom škody, a to

najmä v dôsledku označenia viacerých zásahov a absolútnej absencie preukázania následkov. Rovnako žalovaný upozornil na to, že voči žalobcovi bolo vedených viacero exekúcií.

8. Žalobca v replike uviedol, že ťažiskom uplatneného nároku je nesprávny úradný postup súdneho exekútora, ktorý dlhodobo (prieťahy) odignoroval svoju zákonnú povinnosť predložiť vec súdu na rozhodnutie o zastavení exekúcie vedenej na základe nevykonateľného exekučného titulu. Súdny exekútor vedel o neprijateľnosti zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky už od roku 2011, keď mu bolo doručené uznesenie Okresného súdu Prešov o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci vymáhania pohľadávky oprávneného (EOS KSI Slovensko) na základe neplatného rozhodcovského rozsudku a následne aj potvrdzujúce uznesenie Krajského súdu v Prešove. Žalobca ďalej uviedol, že pomenoval zásahy, ktoré v jeho sfére nastali. Príčinná súvislosť v danej veci je nepochybne daná, nakoľko exekúcia a nesprávny úradný postup súdneho exekútora so sebou prináša stres, úzkosť a zásahy do jeho osobnostných práv spôsobom, ktorý uviedol v žalobe.

9. Žalovaný v duplike uviedol, že súdnemu exekútorovi bolo dňa 07.09.2010 Okresným súdom Bratislava IV udelené poverenie na vykonanie exekúcie č. 5104 059840. Dňa 02.12.2010 vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré sa mu žalobcovi podarilo doručiť až dňa 30.05.2018, nakoľko žalobcu nebolo možné zo strany súdneho exekútora dlhodobo zastihnúť na mieste trvalého pobytu. V upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 02.12.2010 bol žalobca poučený o možnosti vzniesť námietky proti exekúcii, proti trovám exekúcie ako aj námietku zaujatosti v zákonom stanovenej lehote. Súdnemu exekútorovi bolo doručené žalobcove podanie zo dňa 03.06.2018, ktoré súdny exekútor z hľadiska obsahu vyhodnotil ako námietky proti exekúcii, proti trovám exekúcie ako aj návrh na zastavenie exekúcie a predložil ho na rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava IV. Okresný súd Bratislava IV námietkam a návrhu na zastavenie exekúcie žalobcu vyhovel uznesením zo dňa 16.07.2019 č. k. 15Er/2829/2009-136, ktoré vo výroku I., III. a IV. nadobudlo právoplatnosť dňa 15.08.2019 a vo výroku II. dňa 30.07.2019. Na základe vyššie uvedeného má ministerstvo za to, že súdny exekútor postupoval v zmysle Exekučného poriadku a v tomto konaní nebola splnená hneď prvá podmienka zodpovednosti štátu za škodu, a teda existencia nesprávneho úradného postupu.

10. Žalobca ďalej v replike predložil ako dôkaz potvrdenie o poistení v K., ktorým chce preukázať, že musel pracovať v zahraničí, aby mohol vyplatiť svoje exekúcie. Žalovaný má však za to, že v tomto konaní je takéto potvrdenie právne irelevantné, nakoľko žalobca mal niekoľko exekúcií, a je na žalobcovej slobodnej vôli, kam pôjde pracovať, aby si svoje záväzky vymáhané v exekúciách splatil. Totožný záver (o absencii súvisu s tu prejednávanou vecou) je možné prijať aj vo vzťahu k potvrdeniu o hospitalizácii.

11. Žalobca v replike poukazuje na judikatúru najvyšších súdny autorít (bez jednoznačnej konkretizácie rozhodnutí), ktoré majú odôvodňovať záver, že v konaní pred súdom prvej inštancie nie je povinný presne určiť a preukázať výšku škody, ak preukáže, že mu škoda vznikla. Štát nesie zodpovednosť za vzniknutú nemajetkovú ujmu v prípade, ak žalobca v civilnom sporovom konaní unesie dôkazné bremeno a teda preukáže kumulatívne naplnenie všetkých zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu, medzi ktoré patrí aj existencia samotnej ujmy. Rovnako musí žalobca preukazovať aj vznik majetkovej škody a niet žiadneho zákonného podkladu pre záver, že v prípade nemajetkovej ujmy by mali byť podmienky pre priznanie jej náhrady odlišné. Žalobca vo svojej replike len opakovane poukazuje na svoj zdravotný stav, stresy a opäť len subjektívne konštatuje zásahy do osobnostných práv, ktoré žiadnym spôsobom neumožňujú prijatie záveru o tom, že nemajetková ujma v tvrdenom rozsahu skutočne v jeho osobnej sfére vznikla ako dôsledok ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu.

12. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil žalobca, jeho právna zástupkyňa, zástupca žalovaného a právny zástupca intervenienta na strane žalovaného.

13. Právna zástupkyňa žalobu na pojednávaní uviedla, že síce bratislavské súdy vydávali poverenia na vykonanie exekúcie, avšak súdy v obvode Krajského súdu Prešov tieto poverenia nevydávali, pričom dodala, že exekútor je v zmysle § 57 ods. 4 povinný predložiť vec na rozhodnutie súdu, teda nie len povinný vykonávať exekúciu.

14. Intervenient na pojednávaní uviedol, že považuje žalobu za nedôvodnú vzhľadom na skutočnosť, že zo strany súdneho exekútora neprišlo k porušeniu žiadnych povinností. Súdny exekútor vykonával

exekúciu na základe poverenia na vykonanie exekúcie, ktorým je podľa § 3 exekučného poriadku viazaný. Z obsahu samotného exekučného spisu je zrejmé, že dĺžka vedenia exekúcie bola spôsobená samotným žalobcom, ktorý v podstate aktivoval svoju činnosť smerom k zastaveniu exekučného konania až v júni, resp. máji 2018, keďže až v tomto momente si prevzal upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré sa mu dovtedy nepodarilo doručiť a v nadväznosti teda na to podal námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu má za to, že nedošlo k uneseniu dôkazného bremena, najmä v súvislosti s nejakým rodinným životom, resp. nevznikla ani škoda, nakoľko z uznesenia o zatavení exekúcie vyplýva, že sám žalobca sa vo svojich podaniach vyjadril v tom zmysle, že súdny exekútor nevyhovol nič, tzn. že reálne žiaden majetok, ktorý by mal žalobca na Slovensku postihnúť nebol. Naopak sám žalobca v podstate dobrovoľne hradil tu dlžnú čiastku a to spoločnosti, ktorou mal uzavretý spotrebiteľský vzťah. Pokiaľ ide o poukaz na pokus o spáchanie samovraždy, bol predložený dôkaz v podobe správy všeobecného lekára, kde odkazuje na nejakú podrobnejšiu psychiatrickú správu. Namietal, že by tento pokus mal byť v priamej a príčinnej súvislosti s výlučne s týmto exekučným konaním, od ktorého si teda žalobca uplatňuje nemajetkovú ujmu, keďže vo vzťahu k žalobcovi mali byť vedené aj iné exekučné konania. Pokiaľ ide o ďalšie zásahy k tomu sa nevedel bližšie vyjadriť, nakoľko nie sú zrejmi svedkovia, ktorí by mali vypovedať ohľadne zásahu do osobnostnej sféry žalobcu.

15. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinami (poverenie na vykonanie exekúcie z 07.09.2010, námietky proti exekúcii z 03.06.2018, uznesenie OS BA IV z 16.07.2019, stanovisko PSS a.s. z 27.02.2020, oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, potvrdenie o hospitalizácii žalobcu, potvrdenie o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie, uznesenie OS PO z 30.05.2011, uznesenie KS PO z 28.06.2012), pričom zistil tento skutkový stav:

16. Okresný súd Bratislava IV dňa 07.09.2010 udelil súdnemu exekútorovi - intervenientovi poverenie na vykonanie exekúcie číslo 5104 059840 pod sp. zn. 15Er/2829/2009, na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore s.r.o. v Košiciach, sp. zn. EP 70887/09 zo dňa 15.07.2009.

17. Okresný súd Bratislava IV uznesením zo dňa 16.07.2019, č.k. 15Er/2829/2009-136, námietkam povinného proti exekúciu vyhovel, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

18. Ministerstvo spravodlivosti SR v Oznámení o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z 22.09.2020 žiadosti žalobcu nevyhovelo. Uviedlo, že v žiadosti sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 €, pre psychické týranie protizákonnými postupmi súdneho exekútora. Pre poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musí byť preukázaný vznik ujmy, skutočnosť, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, a skutočnosť, že ujmu nie je možné uspokojiť inak. Z predloženej žiadosti nevyplývajú žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné považovať vznik nemajetkovej ujmy a potrebu jej náhrady v peniazoch za preukázaný. Osobitne je v tejto súvislosti potrebné poukázať aj na skutočnosť, že v danom prípade nešlo o jediné exekúciu vedenú voči jeho osobe ako povinnému, čo výrazne eliminuje možnosť preukázania existencie príčinnej súvislosti medzi prípadne vzniknutou nemajetkovou ujmu a týmto konkrétnym exekučným konaním (viď predložené listiny z PSS). Nad rámec uvedeného, ministerstvo nemá za preukázaný ani nesprávny úradný postup súdneho exekútora v žalobcom tvrdenom rozsahu.

19. Z potvrdení vyplýva, že žalobca bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení FN sP J. A. Reimana Prešov, pričom hospitalizácia trvala od 11.09.2017 do 26.09.2017. Menovaný bol hospitalizovaný z dôvodu pokusu o samovraždu použitím liekov a porezaním.

20. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že o exekúcii sa dozvedel od oprávneného, spoločnosti EOS KSI Slovensko, v roku 2009 alebo 2010. Uvedená spoločnosť uviedla, že vec je u exekútora, a že bol vydaný exekučný príkaz. Oprávnenému oznámil, že by chcel úver splácať, na čo mu bolo povedané, že jeho platby sa budú oznamovať exekútorovi. Oprávnený ho taktiež upozornil, že ohľadom exekúcie bude upovedomený zo strany exekútora. Žalobca v tom čase pracoval v Holandsku a nemal žiadneho zástupcu na preberanie pošty. Žalobca následne dobrovoľne splácal sumu oprávnenému podľa svojich možností, pričom celkovo uhradil sumu okolo 1.700 €. V zahraničí pracoval od roku 2007 a z K. sa

natrvalo vrátil v septembri 2017, pričom upovedomenie o začatí exekúcie mu bolo doručené asi v máji 2018.

21. V dôsledku exekúcie mu Sociálna poisťovňa na základe príkazu exekútora poukazovala sumu dávky v nezamestnanosti zníženú o exekučné zrážky a to v období od januára resp. marca 2018. Súdny exekútor oznámil Sociálnej poisťovni, že je potrebné ešte vymôcť sumu okolo 1.200 € Po doručení upovedomenia o začatí exekúcie došlo v roku 2018 k zrážkam z jeho mzdy a potom, čo podal na súdneho exekútora trestné oznámenie, došlo aj k zablokovaniu jeho bežného účtu a to niekedy v januári 2019. Počas obdobia, kedy pracoval v zahraničí, došlo zo strany súdneho exekútora k zablokovaniu účtu, ktorého majiteľom bola jeho matka, a v ktorom on figuroval ako disponent, pričom trvalo asi tri až štyri mesiace, kým došlo k jeho odblokovaniu. Okrem tohto účtu mal účet aj v K., na ktorom mu bola poukázaná mzda, pričom vedel o tom, že ak by šla na Slovensko, došlo by k zablokovaniu finančných prostriedkov súdnym exekútorom. Žalobca dodal, že iný majetok postihnutý nebol, keďže ním nedisponoval. Žalobca ďalej uviedol, že v dôsledku exekúcie si nemohol vziať žiadny úver, keďže bol vedený v registri dlžníkov, nemohol si založiť rodinu a pokúsil sa o samovraždu v auguste resp. septembri 2017. Voči jeho osobe bolo od roku 2009 vedených 4 až 5 exekúcií. V čase, keď bol v zahraničí vedel o dvoch exekúciách (jednou z nich bola aj exekúcia, ktorá je predmetom tohto konania), ktoré mu oznámila spoločnosť EOS KSI Slovensko, a o ďalších sa dozvedel až po návrate zo zahraničia, keď mu niekto poradil, aby sa šiel poinformovať na súd. O nezákonnosti predmetnej exekúcie sa dozvedel niekedy v apríli roku 2018 po tom, čo objavil právoplatne rozhodnutie z roku 2011, na základe ktorého bola zastavená voči nemu exekúcia, ktorá bola vedená na základe návrhu spoločnosti EOS KSI Slovensko.

22. Žalobca sa svojou žalobou podanou voči ústrednému orgánu štátnej správy domáha náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorú mal spôsobiť súdny exekútor pri výkone svojej právomoci.

23. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

24. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

25. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 3 zák. č. 514/2003 Z.z., Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu

26. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

27. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

28. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

29. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo

výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

30. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

31. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

32. Podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z., Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

33. Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

34. Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

35. Podľa § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z., výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

36. Podľa § 57 ods. 4 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok), Exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

37. Ustanovenia zodpovednostného zákona zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za súčasného splnenia troch podmienok, a tými sú nesprávny úradný postup, vznik škody (ujmy) a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia týchto podmienok vždy znáša žalobca a ak preukáže ich splnenie, štát sa svojej zodpovednosti zbaviť nemôže (objektívna zodpovednosť).

38. Zákon o zodpovednosti za škodu nedefinuje pojem nesprávny úradný postup. Podľa Rozsudku Krajského súdu Bratislava z 25.09.2013, sp. zn. 11Co/2/2013, však môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Úradný postup je potrebné posudzovať z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Za nesprávny úradný postup sa považuje napr. porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci

- teda aj nevydanie rozhodnutia, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonných zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Nestačí len všeobecne poukázať na to, že orgány štátu nepostupovali v súlade so zákonom. Nesprávny úradný postup musí byť konkrétny a musí byť presne pomenovaná činnosť, ktorá bola v rozpore s ustanoveniami konkrétneho zákona.

39. Podľa žalobcu nesprávny úradný postup spočíval v nepredložení veci súdu na rozhodnutie v zmysle § 57 ods. 4 Exekučného poriadku. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť od 01.06.2010, pričom bolo účinné do 31.03.2017. Podľa názoru súdu predmetné ustanovenie Exekučného poriadku je značne subjektívne a súdneho exekútora nemožno brať na zodpovednosť za právny názor. Súdny exekútor mal totiž počas účinnosti vyššie uvedeného ustanovenia stále k dispozícii súdom vydané poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 07.09.2010, pričom nebolo preukázané, že by vedenie predmetnej exekúcie bolo zo strany žalobcu nejakým spôsobom spochybňované. Žalobca navyše dobrovoľne plnil svoj záväzok priamo oprávnenému, o čom mal súdny exekútor vedomosť. Skutočnosť, že neskôr (t.j. v roku 2012) bola žiadosť o udelenie poverenia na základe obdobného exekučného titulu a návrhu rovnakého oprávneného subjektu na vykonanie exekúcie právoplatne zamietnutá iným súdom, nezakladá automaticky záver o porušení povinnosti súdneho exekútora predložiť exekučnú vec povinného na rozhodnutie súdu, a to vzhľadom na skutočnosť, že súdna prax v tomto období nebola v týchto prípadoch jednoznačne ustálená najvyššími súdnymi autoritami na území celej SR, keďže medzi stranami nebolo sporné, že viaceré sudy naďalej vydávali na základe rozhodcovských rozsudkov vydaných v spotrebiteľských veciach poverenia na vykonanie exekúcie. Žalobcovi bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené až v roku 2018, t.j. v čase, keď už povinnosť podľa ust. § 57 ods. 4 Exekučného poriadku bola zrušená. Súdny exekútor realizoval úkony smerujúce k zaisteniu majetku žalobcu až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, proti ktorému žalobca podal včas námietky. Súdny exekútor následne postupoval v zmysle zákona, keď tieto námietky predložil súdu na rozhodnutie.

40. Z dôvodovej správy k zákonu č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že nutnosť zaviesť právo aj na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci bolo zavedené z dôvodu potreby rozšíriť súčasné chápanie práva na náhradu škody ako práva na náhradu skutočnej majetkovej škody aj na chápanie náhrady škody ako „spravodlivého zadosťučinenia“. Tým sa rozšírili možnosti uplatnenia nároku na náhrady škody nielen na náhradu skutočnej majetkovej škody, ale aj na náhradu nemajetkovej ujmy. Náhrada škody by mala predstavovať „spravodlivé zadosťučinenie“ a zahŕňa napríklad peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy (morálnu ujmu), ako aj iné formy zadosťučinenia (napríklad verejné ospravedlnenie, uverejnenie zrušujúceho rozsudku a stručného odôvodnenia a podobne). Tá by mala zahŕňať ujmu spôsobenú poškodením občianskej cti, dobrej povesti, v dôsledku morálneho utrpenia v prípade zadržania, väzby, výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, v dôsledku sťaženia spoločenského uplatnenia a inú preukázateľnú a tiež preukázanú nemajetkovú ujmu. Z uvedeného vyplýva, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy možno priznať len v súvislosti s nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ale len vtedy, ak nemajetková ujma vznikla v príčinnej súvislosti s týmto nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom nestačí len tvrdenie, že nemajetková ujma vznikla; nemajetková ujma a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom musia byť aj preukázané (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17Co/10/2019, z 25.09.2019).

41. Pokiaľ si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy bolo potrebné, aby špecifikoval a preukázal závažnosť vznikutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré mu vznikli v súkromnom živote, ako aj závažnosť následkov v spoločenskom živote, ako to predpokladá ust. § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 7Co/684/2015, z 09.12.2015)

42. Súd má za to, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonom požadovaných podmienok pre vznik zodpovednosti štátu a teda ani to, že by v priamej príčinnej súvislosti s akýmkoľvek konaním, resp. nekonaním v predmetnej exekučnej veci orgánom verejnej moci vznikla žalobcovi akákoľvek nemajetková ujma, ktorú by bolo potrebné saturovať v peňažnej podobe. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca odišiel pracovať do zahraničia ešte predtým, než sa začalo predmetné exekučné konanie a teda priamou príčinou jeho odchodu nemohlo byť samotná existencia tohto exekučného konania. Z dôkazov tiež vyplýva, že žalobca sa pokúsil o samovraždu v septembri 2017, teda ešte predtým, než bol

postihnutý jeho majetok v rámci výkonu exekúcie, t.j. zrážkami z dávky v nezamestnanosti a nákladne zablokovanie sporiaceho účtu žalobcu. Uvedené teda nepreukazuje, že by v vykonávanie exekúcie malo vplyv na jeho konanie. Okrem toho bolo preukázané, že voči žalovanému bolo vedených viacero exekúcií, pričom predmetná exekúcia bola vedená na sumu istiny neprevyšujúcej 1.000,- €, a je teda prinajmenšom otázne, či predmetné exekučné konanie mohlo mať na žalobcu taký negatívny vplyv, ako to uvádza žalobca. Žalobca taktiež nijakým spôsobom nepreukázal, že by vedenie exekúcie malo vplyv na jeho partnerský život, pričom jeho tvrdenie ohľadom tejto skutočnosti je len vo všeobecnej rovine, a tiež nepreukázal, či v rozhodnom čase (t.j. v čase vykonávania exekúcie) požiadal o úver, ktorý mu bol z tohto dôvodu zamietnutý.

43. Na základe vyššie uvedeného súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

44. Súd nevykonal dokazovanie preverením exekučných konaní vedených vzťahu k žalobcovi na Okresnom súde Prešov z dôvodu hospodárnosti konania, keďže takýto návrh podal intervenient až na pojednávaní a taktiež súd nepovažoval vykonanie takého dôkazu za nutné, keďže sám žalobca potvrdil, že voči jeho osobe bolo vedených 4-5 exekučných konaní. Z dôvodu hospodárnosti súd nedoplnil dokazovanie predložením podrobnejšej psychiatrickej správy.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že neúspešného žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovaného a intervenienta. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.